

ROBERTO DE SNURKER

Hij is heel groot en heel zwaar, Roberto. En hij komt uit een warm land aan de Middellandse Zee. Wat heeft hij toch veel spullen bij zich, elke keer dat hij mijn spreekkamer binnenkomt.

Een enorm lichaam verschijnt voor me, met een heel grote tas en nog een ruzzak. Geen wonder dat hij moppert dat hij het aan z'n rug krijgt van het sjouwen. Hij heeft nog iets bij zich: een fles limonade.

De hele dag door blijkt hij limonade te drinken, in enorme hoeveelheden. Is hij daardoor zo zwaar?

De communicatie verloopt niet altijd even vlot. Ik begrijp hem soms niet goed. Als ik hem iets vraag, begrijpt hij de vraag vaak niet. Is hij niet zo slim, misschien zelfs zwakbegaafd?

Hij vertelt dat het in Nederland niet goed meer ging; door huurschuld was hij zijn woning kwijtgeraakt en toen is hij een tijdje bij zijn moeder in dat verre land geweest. Nog veel zwaarder kwam hij terug.

De medewerkers van het opvanghuis voor daklozen wisten geen raad met Roberto. Nee, hij was geen moeilijke klant. Hij gebruikte geen drugs en het enige wat hij dronk was limonade. Wel was hij geregeld wat in de war. Waardoor dat precies kwam, wist niemand. Het ene moment was hij heel helder en het volgende moment zat hij voor zich uit te suffen of viel hij in slaap. Hij mopperde dat hij vaak een bekeuring kreeg in de metro, omdat zijn kaartje was verlopen als hij weer eens in slaap was gevallen. Verder vergat hij nogal veel en hield hij zich slecht aan afspraken. Hij zou wel een huis willen hebben, of ten minste een kamer, maar hoe krijg je dat voor elkaar als je zo vergeetachtig bent en ook nog schulden hebt?

Het enige echt grote probleem voor het opvanghuis was dat Roberto 's nachts zo hard snurkte dat hij de anderen op de slaapzaal de schrik op het lijf joeg.

Wat was er nu eigenlijk precies aan de hand met Roberto?

Na onderzoek blijkt Roberto geen suikerziekte te hebben. Uiteindelijk zijn het snurken en zijn afwezigheid te verklaren door een slaapapneu. Als iemand 's nachts bij diepe slaap te weinig zuurstof in de hersenen krijgt, gaat hij zwaar snurken en schrikt dan wakker. Daardoor raakte Roberto niet uitgerust en viel hij overdag telkens in slaap, al of niet in gezelschap. Door extra zoe-

tigheid te nemen, zoals limonade, probeerde hij zich wakker te houden. Daardoor werd hij zwaarder, wat de slaapapneu weer verergerde.

Samen met een verpleegkundige bezoekt hij een keel-, neus- en oorarts. Na proefslaap, een aantal nachten in het ziekenhuis, wordt de diagnose bevestigd. Uiteindelijk krijgt Roberto een beademingskapje aangemeten dat hem extra lucht geeft tijdens het slapen.

In het opvanghuis voor daklozen wordt op de ver-

pleegafdeling het slapen met het apparaat verder uitgeprobeerd. En wat blijkt? Roberto voelt zich voor het eerst in lange tijd goed uitgerust. Hij valt overdag niet meer in slaap, ook niet in de metro, dus hij krijgt geen bekeuringen meer. En hij kan zich beter aan afspraken houden. Roberto is tevreden. En wij ook: met zijn apparaat, maar zonder zijn limonadefles is hij naar een begeleid-wonen-project. Het gaat goed met Roberto. ■

Marcel Slockers,
huisarts

*De hele dag door
dronk hij
enorme hoeveelheden
limonade*

BEELD: PHOTOS.COM

De komende weken publiceren we drie stukjes van Marcel Slockers over verslaafden- en daklozenzorg. Ze worden op de site gebundeld in het dossier 'Straatdokter'. U vindt dit via www.medischcontact.nl/dezeweek.